

॥ ६३ ॥ मनोरोधाशक्तस्यदानमेवश्रेयइत्याह सार्थोयथाप्रवसतोमित्रमेवंमरिष्यतोमर्त्यस्यदानंमित्रमित्यर्थः ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ दानस्यचित्तशुद्धिद्वारायज्ञादौयज्ञादेश्चचित्ताभ्याद्वारासमष्ट्युपासौप्रवृत्तिहेतुत्वेनचउपकारकत्वमाह अतिथिरिति अग्निराहवनीयादिरूपः गवांस्तक्षीरंतदेवसोमाख्यं होतव्यं सोयंसनातनो नित्यो धर्मः अमृतो मोक्षहेतुः तत्रद्वारमाह वायुः सर्वमिदं जगत्वायुरेवव्यष्टिर्वायुः समष्टिरिति श्रुतेः पिब ब्रह्मांडात्मकवायुरूपत्वप्राप्तेर्भोक्षद्वारमित्यर्थः ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ उक्तलक्षणस्यवायोरपि संहारे किमवशिष्यत इत्याह सूर्य एको विचरते सूर्यवच्चित्तकाशरूप आत्मैवास्ति अवस्थात्रयेतदभावेचप्रकाश्यसत्त्वासत्त्वयोः सूर्य इव कुतस्तर्हि प्रपंचभानमत आह चंद्रमा जायते पुनः चंद्रमा मनो भूत्वेति श्रुतेर्मन एवाविद्यावाशादुत्पद्यतेतच्चंद्रः स्वप्रदं जगत्कल्पयति अविद्यानिवृत्त्युपायमाह अग्निर्हिमस्य भौषज्यं अग्नि

यक्ष उवाच किंस्वित्प्रवसतोमित्रं किंस्विन्मित्रं गृहे सतः ॥ आतुरस्य च किंमित्रं किंस्विन्मित्रं मरिष्यतः ॥ ६३ ॥ युधिष्ठिर उवाच सार्थः प्रवसतो मित्रं भार्या मित्रं गृहे सतः ॥ आतुरस्य भिषज्मित्रं दानं मित्रं मरिष्यतः ॥ ६४ ॥ यक्ष उवाच कोतिथिः सर्वभूतानां किंस्विद्धर्मसनातनं ॥ अमृतं किंस्विद्राजेंद्रं किंस्वित्सर्वमिदं जगत् ॥ ६५ ॥ युधिष्ठिर उवाच अतिथिः सर्वभूतानामग्निः सोमो गवांस्तु ॥ सनातनो मृतो धर्मो वायुः सर्वमिदं जगत् ॥ ६६ ॥ यक्ष उवाच किंस्विदेको विचरते जातः को जायते पुनः ॥ किंस्विद्धिमस्य भौषज्यं किंस्विदावपनं महत् ॥ ६७ ॥ युधिष्ठिर उवाच सूर्य एको विचरते चंद्रमा जायते पुनः ॥ अग्निर्हिमस्य भौषज्यं भूमिरावपनं महत् ॥ ६८ ॥ यक्ष उवाच किंस्विदेकपदं धर्म्यं किंस्विदेकपदं यशः ॥ किंस्विदेकपदं स्वर्ग्यं किंस्विदेकपदं सुखं ॥ ६९ ॥ युधिष्ठिर उवाच दाक्ष्यमेकपदं धर्म्यं दानमेकपदं यशः ॥ सत्यमेकपदं स्वर्ग्यं शीलमेकपदं सुखं ॥ ७० ॥ यक्ष उवाच किंस्विदात्मा मनुष्यस्य किंस्विदैवकृतः सखा ॥ उपजीवनं किंस्विदस्य किंस्विदस्य परायणं ॥ ७१ ॥ युधिष्ठिर उवाच पुत्र आत्मा मनुष्यस्य भार्या दैवकृतः सखा ॥ उपजीवनं चंपर्जन्यो दानमस्य परायणं ॥ ७२ ॥ यक्ष उवाच धन्यानामुत्तमं किंस्विदनानां स्यात्किमुत्तमं ॥ लाभानामुत्तमं किंस्यात्सुखानां स्यात्किमुत्तमं ॥ ७३ ॥

वर्गभूत्वेति श्रुतेर्वागिव तत्त्वमस्यादिका हिमस्य सूर्याग्निभावकस्याविद्या जाड्यस्य औषधं निवारकं भूमिः शरीरं तदेव महदावपनं विद्या अविद्यायाश्च निधानपात्रं इहैव संसारित्ववदसंसारि ब्रह्मभावो पिसाक्षा क्रियत इत्यर्थः ॥ ६८ ॥ अत्र द्वाभ्यां प्रश्नाभ्यां ब्रह्माविद्या सूत्रं ससाधनमुपक्षिप्तततः सप्तभिस्त्वं पदार्थशोधस्तत्स्त्रिभिस्तत्पदार्थशोधः ससाधनः कृतः इदानीं पुनः प्रकारं तरेण साधनान्येव विदधत्तत्त्वं पदार्थयोरभेदतत्त्वमस्य हं ब्रह्मास्मीत्यादि महावाक्यप्रतिपाद्यं दर्शयति नवभिः किंस्विदेकपदमित्यादिना ॥ ६९ ॥ एकपदं एकमेव पर्यवसानस्थानं दाक्ष्येकः स्त्रो धर्मः पर्यवसित इत्यर्थः एवमुत्तरत्र ॥ ७० ॥ उद्योगो दानं सत्यं शीलं च सेव्यं तत्रापि दानमेव पुत्रवदात्मा भार्या वत्सत्वापर्जन्यवदुपजीवनं च आत्मप्रदत्वात् रमणीयफलत्वात् नानादत्तमुपतिष्ठतीति वचनेनोपजीवनहेतुत्वाच्चेत्याह किंस्विदात्मेति ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥